

PENSIONARIUS non tenetur Horas canonicas recitare, nec beneficiatus dicitur, n. 4 in fin. l. 54 t. 6 part. 1.— an amittat pensionem, si contrahat matrimonium, n. 4 ad fin. l. 41 t. 6 p. 4.

PERCUSIO facta ad alicujus defensionem, quando et qualis eum excuset, n. 4 cum aliis ibi, l. 2 per text. ibi, tit. 8 part. 7.— Percussi si sint duo ab uno, quis præferatur in accusatione ei facienda, vel in executione sententiæ, n. 6 l. 15 tit. 4 part. 7.— Percusio an dicatur, etiam quando non exivit sanguis, n. 7 l. 6 tit. 9 part. 7.— cum pugno, vel manu vacua an dicatur atrox injuria, n. 8 l. 9 tit. 9 part. 7.— incerta, quia inter plures ignoratur quis percussit, vel non, vel quis lethali- ter, vel leviter, vel quis primò, vel secundò, vel ex quo vulnere mortuus fuit, vel ex quo non, n. 4 l. 15 per illum text. ibi, tit. 15 part. 7.

PERCUTIENS aliquem ad ejus correctionem, et ut emendetur, an laudandus sit, n. 4 l. 56 tit. 5 part. 1.— clericum est excommunicatus sine communicatione majori ipso jure, n. 6 l. 2 tit. 9 part. 1.— Quid si percutiat conversos, vel obligatos, vel illos, qui nondum fecerat professionem, ibidem.— Percutiens clericorum non est excommunicatus in quatuordecim causis, de quibus per gloss. l. 5 tit. 9 part. 1.— clericum pro defensione personæ, vel rerum, an sit excommunicatus, num. 2 ibi; et quid si fræno equi detineat, vel sibi vestem scindat, dict. n. 2.— clericum portantem arma non est excommunicatus, n. 4 l. 5 tit. 9 part. 1.— clericum pro absolutione debet Roman ire, istud tamen fallit in tredecim casibus, de quibus per gloss. l. 4 tit. 9 p. 4.— Ut est infirmis, vel aliis, postea verò quàm convalescerint, tenentur Romam ire, aliter præcedens absolutio non valet, ibi n. 4.— Percutiens clericum casu fortuito excommunicatus non est, ibi n. 6 et ibi l. 5 verbo *la quarta*.— Vicarium, an teneatur eadem pœna, qua puniretur, si percussisset dominum, n. 5 l. 15 tit. 4 p. 2.— Regis officiales, an incidat in crimine læsæ majestatis, n. 4 l. 4 tit. 16 part. 2.— aliquem coram Rege quomodo debeat puniri, et an proditionem dicatur commisisse, n. 2 l. 2 tit. 16 part. 2.— Percutientes aliquem simul quomodo debeant puniri, n. 3 l. 3 tit. 16 part. 2.— aliquem in curia Regis qua pœna puniatur, n. 9 l. 3 tit. 16 part. 2.— Percutiens donatorem, an possit donatione privari, et quid si illud ignoranter fecerit, vel se defendendo, vel si per alium percusi fecit, vel non manu, sed pede percussit, n. 4 cum aliis ibi, l. 10 per text. ibi, tit. 4 part. 5.— Percussor si propter ejus delictum condemnatur in centum, si cum non posset solvere successit matri suæ, et ipse hæreditatem repudiavit, an dolosè facere videatur, et an talibus bonis repudiantis executio fieri possit repudiatione non obstante, n. 2 l. 12 tit. 10 part. 5.— Percutiens duobus simul, quis præferatur in accusatione facienda, et in executione sententiæ, n. 6 l. 15 per text. ibi, tit. 4 part. 7.— aliquem se defendendo, et an quando incidat in pœnam, vel quando excusetur, n. 4 l. 2 per text. ibi, t. 8 p. 7.— si ignoretur quis verè sit, cum in percutiendo aliquem plures concurrissent, vel si ignoretur quis eorum lethali- ter, quis verò leviter percuserit, vel quis primò,

vel secundò, vel quis principalis in percutiendo, vel ex quo vulnere decessit, vel non, et alia infinita in hoc, qualiter tunc procedatur, n. 4 l. 15 tit. 15 part. 7.— clericum in habitu laicali incidentem non incurrit excommunicationem, n. 4 l. 5 tit. 17 part. 1.

PEREGRINATIO dicitur publica pœnitentia, n. 4 ad fin. l. 20 tit. 4 part. 1.

PEREGRINUS si decedat, ubi debeat sepeliri, n. 2 l. 7 tit. 15 part. 1.— et de materia vide gloss. l. 2 et 3 per text. ibi, t. 24 part. 1.— si inhumaniter tractetur, potest habere recursum ad judicem laicum, et etiam ad ecclesiasticum, n. 5 l. 27 t. 8 part. 5.— in testando an habeat militum privilegium, n. 5 l. 4 tit. 1 p. 6 et n. 2 l. 50 per text. ibi, tit. 1 part. 6.— quis propriè dicitur, et de pœna impediens illos facere testamentum, n. 4 l. 50 t. 4 part. 6 per text. ibi.— Peregrini in vita, et in morte debent à judicibus locorum adjuvari, et defendi, n. 4 l. 51 tit. 1 part. 6.— Et quibus pertineant bona peregrinorum decedentium sine testamento, si non appareant hæredes ab intestato, ibi n. 4.— Et qualiter judex procedere debeat in causis peregrinorum, num. 4 l. 52 per text. ibi, t. 4 part. 6.

PERFECTA DONATIO, vide in verbo DONATIO PERFECTA.

PERFECTA VENDITIO, v. in verbo VENDITIO PERFECTA.

PERFECTUS plus peccat in eodem genere peccati, quàm imperfectus, n. 5 l. 25 t. 4 part. 1.— esse debet Episcopus plus quàm alii Religiosi, et in loco Apostolorum successerunt, n. 5 l. 2 t. 12 part. 5.

PERICULUM si sit in mora, potest adultus baptizari, et etiam sine eo quod instruat in fide, n. 4 l. 6 t. 4 p. 4.— rei commodatæ an transeat in commodatarium, si res æstimata commodetur, n. 2 l. 71 tit. 18 part. 5.— itineris excusat debitorem qualitatis à solvendo, n. 4 l. 4 tit. 2 part. 5.— rei commodatæ an sit commodarii post moram, etiam quando illa res eodem modo esset penes commodantem peritura, et quid in actione reali, et quid in foro conscientie, n. 6 l. 9 tit. 2 part. 7.— rei depositæ an transeat in depositarium, et quando, n. 4 l. 2 t. 5 p. 5.— an sit emptoris post degustationem in illis rebus in quibus degustatio locum habeat, n. 4 et 2 l. 24 t. 5 p. 5.— quod accedit rei emptæ, an sit emptoris, vel venditoris, n. 5, 4 et 7 l. 23 per text. ibi, t. 5 part. 5.— deteriorationis ad quem pertineat quando venditur in genere vinum, vel aliud simile, et an tunc dicatur venditum in specie, vel ad mensuram, et quid hoc operetur, dict. n. 2 dict. l. 24.— effusionis vini, an et quando pertineat ad venditorem post degustationem, num. 5 dict. l. 24 tit. 5 part. 5.— rei emptæ an pertineat ad emptorem in rebus illis, quæ mensurari, vel ponderari possunt, et quando sic, et in quibus non, n. 2, 3, 6, 8 et 10 in dict. l. 24.— Et quid si res aliqua vendatur alicui sub conditione, si illa pendente res deterioretur, an deterioratio, vel melioratio ad emptorem, vel venditorem pertineat, n. 4 per text. ibi, l. 26 t. 5 part. 5.— Periculum vini venditi, scilicet quòd non detinebitur, vel aliud, si cognito per venditorem ab ipso non detegatur emptori, an ad venditorem pertineat vel non, n. 2 leg. 59 per text. ibi, tit. 5 part. 5.— casus fortuiti quando obliget, vel liberet artificem, si opus ab eo fac-

tum pereat casu, n. 3 l. 17 tit. 8 part. 5.— pertinet ad dominum operis postipsius approbationem, et quando, n. 5 dict. l. 17 t. 8 part. 5.— an sit mulionum quando prosequuntur iter tempore magnæ pluvie, si salmæ cartarum librorum, vel alterius perierint, n. 2 l. 9 per text. ibi, t. 9 part. 5.— aliquod si sit in transitu navigii, si magister navis non præmonuerit, an sit in culpa, n. 3 l. 9 t. 9 p. 5.— quod post moram hæredis rei legata accedit ipsi rei, an ad hæredem pertineat cujuscumque qualitatis sit, n. 4 l. 41 t. 9 part. 6.— interitus omne pertinet ad malæ fidei possessorem, num. 2 cum aliis ibi, l. 6 t. 14 part. 6.

PERITIA qualis requiratur esse in artifice, n. 5 leg. 10 tit. 8 part. 5.— Peritis in arte semper credendum est, n. 4 l. 7 tit. 8 part. 5.— Et in dubio artifex semper videtur asserere se peritum ea peritia, quam actus requirit, n. 2 l. 10 t. 8 part. 5.— De isto verbo, vide in verbo SAPIENS ET SAPIENTIA.

PERJURIUM an inducatur ex transgressione juramenti ad cujus præstationem juras non tenebatur, num. 5 l. 4 tit. 26 part. 4.— an incurrat jurans aliquid non facere sine alicujus voluntate, si ille mortuus sit, et jurans illud faciat, n. 3 l. 45 tit. 5 part. 5.— in Clericis est crimen depositione dignum, n. 2 l. 61 t. 6 part. 1.— requirit dolum, et ideo minores licèt falso jurent, non dicuntur perjuri, n. 4 l. 7 t. 11 part. 5.

PERJURUS quia falsum in judicio juravit, qualiter puniatur, et an idem sit juramento voluntario falso præstito, n. 4 et 2 l. 26 tit. 11 part. 5.— Perjurus testis qualiter puniatur, et quid si testis falsus non sit utilis producenti, nec adversario nocens, ibi n. 2.— non est Rex, qui in damnum, vel detrimentum sui regni juraverit, si juramentum non servet, n. 4 et 2 per text. ibi, l. 28 t. 11 part. 5.— an dicatur judex ex qualibet transgressione juramenti, n. 2 l. 26 t. 9 part. 2 in fin.— an dicatur fidei violator, etiam quando non intervenit in forma juramenti, n. 5 l. 26 t. 11 part. 5.— an si jurans ad certum terminum solvere, cum sciat illud facere non posse, si postea cedat bonis, n. 2 l. 27 ibidem.— an dicatur ille cui fides primò observata non fuit, si juramentum non observavit, n. 4 l. 28 ibidem.— an sit ille, qui juravit ad diem solvere, et ei à Principe fuit data solutionis prorogatio, n. 4 l. 33 tit. 18 part. 5.— est infamis, n. 3 l. 24 tit. 22 part. 5.— est actor, sive reus, qui judicem corrumpere desiderant, n. 7 l. 26 t. 22 part. 5.— an sit ille, qui venit contra suum juramentum in casu in quo fuit sibi remissum, neque requirebatur si tamen illud ipse præstitit, n. 5 in fin. l. 4 tit. 26 part. 4.— an sit filius, qui juravit non ludere sine patris voluntate, si illo mortuo ludat, n. 5 l. 45 tit. 5 part. 5.

PERMITTENS de novo aliquid fieri, an factum confirmare videatur, n. 3 l. 51 tit. 9 part. 6.

PERMUTATIO quando dicatur, et quando venditio, et quid si nuda possessio cum nuda possessione permuetur, et quid si daretur dominium directum pro utile an tunc permutatio erit, n. 4 l. 66 tit. 18 part. 3.— rei majoriæ si cum rebus ecclesiæ à conditore fieri prohibeatur, an talis prohibitio teneat, n. 4 in quæst. 28 l. 10 tit. 26 part. 4.— si simpliciter in rebus majoriæ fuerit

prohibita, ne fiat, an et tunc quælibet diminutio, vel alienatio prohibita videatur, ibid. in quæst. 54.— si fiat ab emphyteuta de re emphyteutica cum alia, an ipse primus dominum requirere debeat, n. 5 l. 29 t. 8 p. 5.— an videatur prohibita, quando quis rem alienare prohibetur, et quando sic, n. 2 l. 45 t. 5 p. 5.— Et an retractus habeat locum, quando consanguineus permuetaverit suam, num. 4 ad fin. leg. 55 tit. 5 part. 5.— Et an in contractu permutationis si excedatur ultra dimidiam justipretii, an permutatio teneat, n. 4 in princ. l. 56 ibid.— Et quid si in permutatione beneficiorum, adsit deceptio ultra dimidiam, an ibidem locum habeat, dict. n. 4.— Permutatio propriè est quando res certa datur pro alia re certa, et quid si detur pro re incerta, n. 4 l. 1 tit. 6 part. 5.— non dicitur, quando res certa datur pro alia re certa, si illa sit æstimata, dict. n. 4 dict. l. 1 tit. 6 part. 5.— Et quid si interveniat pecunia simul cum re certa, an tunc præsumatur permutatio, vel venditio, ibidem.— Et an possit permutari dominium directum cum utili, et quid si nuda possessio cum nuda possessione permuetur, dict. n. 4.— Permutatio an teneat quando una ecclesia permuetatur pro alia, et aliis rebus temporalibus ipsius, et quid si permuetur jure tituli, n. 5 l. 2 tit. 6 p. 5.— habet locum in rebus spiritualibus, n. 5, 5 et 6 cum aliis ibi, dict. l. 2.— Et quando permutatio habeat locum in decimis alicujus Ecclesiæ, n. 5 ibid.— Permutatio rerum spiritualium debet fieri cum licentia Prælati, et an sufficiat quod habeat episcopalem jurisdictionem, etiamsi non sit Episcopus; et quid sede vacante, n. 6 dict. l. 2.— Et an ex causa permutationis possit capitulum sede vacante recipere resignationem beneficii, quando collatio beneficiorum spectat ad solum Episcopum, ibidem.— Et an idem sit dicendum in vicario Episcopi, dict. n. 6 in fin.— Et quid si partes concludant in permutatione, tamen non se referant ad consensum Episcopi, an incurrant vitium simoniæ, n. 8 dict. l. 2.— Et si beneficia sint Papæ reservata, non possunt permutari auctoritate Episcopi, dict. n. 8.— Permutatio si fiat sine consensu patronorum vel electorum, tenet ipso jure, venit tamen casanda, dict. n. 8 dict. l. 2 tit. 6 part. 1.— si mediante stipulatione fieri promittatur, si una pars nolit implere contractum, an possit compelli, n. 4 l. 3 tit. 6 p. 5.— Et quid si ex una parte pactum sit stipulatione firmatum ex alieno, an liceat illi qui per stipulationem promisit pœnitere, dict. n. 4.— Et quid si unus qui permutare promisit nolit facere, an præcisè adimplere compellatur, vel an liberetur præstando interesse, num. 2 ibidem.— Et an ex permutatione oriatur actio bonæ fidei, et an juretur in litem, ibi num. 7.— Et an possit pœnitere ille, qui permutavit, et quando statim lege Ordinamenti quæ in hoc loquitur, n. 4 ibidem, et 5 dict. l. 5.— Et an ex permutatione oriatur actio bonæ fidei, num. 7 l. 5 supradict.— Permutare rem majoriæ an possit ejus possessor prohibitus eam alienare, quando in meliorem permutat, et tunc etiam licita est venditio, n. 4 q. 52 l. 10 tit. 26 part. 4.— volens rem suam cum alia an consanguineus admittatur, si velit illam retrahere, n. 4 ad fin. l. 55 tit. 5 part. 5.— promittens si pos-

tea nolit, an ad hoc debeat compelli, vel liberetur præstando interesse, n. 1 et 2 l. 3 tit. 6 part. 5.—Et an hodie stante lege Ordinamenti licite possit pœnitere, et quando, ibidem in n. 4 et 5 dict. l. 3.

PERPETUUM dicitur quod durat ad vitam hominis, n. 2 in princ. l. 40 tit. 18 part. 5, et n. 1 l. 11 tit. 31 part. 5.—Perpetuò, istud verbum si adjiciatur clausulæ, quid operetur, n. 1 l. 26 tit. 31 part. 5.—Perpetuus dicitur officialis in officio suo, etiam quando ad alicujus beneplacitum fuit constitutus, n. 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—Perpetuum dicitur quod ad vitam alicujus conceditur, n. 7 l. 19 tit. 18 part. 5.

PERPLEXITAS est iuribus inimica, et an vitiet institutionem, et quid si contingat præter voluntatem testatoris, n. 2 l. 16 tit. 11 part. 5.—testatoris an vitiet institutionem hæredis, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 4 part. 6.

PERQUISITIO in domibus alienis quando fieri possit, et ex quibus delictis, et per quem, gloss. l. 24 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

PERSCRUTARI an possint transeuntes per custodes positis in limitibus regni, ne res vetitas extrahi secum portent, n. 4 l. 17 tit. 6 part. 6.—an possint officiales de nocte deferentes arma prohibita deferri, et de pœna resistentium, ibid.

PERSEVERANS in excommunicatione per annum habetur pro convicto, et in quibus, et ex quibus, n. 2 l. 32 tit. 9 part. 1.—Perseverare in confessione facta in tormentis, quis et quando dicitur, n. 5 et 4 l. 4 per text. ibi, tit. 50 part. 7.—Et quid si postquam aliquis confessus fuit in tormentis, perseverat in negando, an iterum atque iterum torqueri debeat, et an ex sua confessione oriatur semiplena probatio, n. 8 dict. l. 4 tit. 50 p. 7.

PERSONA magna quæ dicitur quantum ad hoc, scilicet ut clericus posteaquam celebravit, iterum eadem die celebret, n. 3 l. 50 tit. 4 part. 1.—benè excusat, ne aliquis incurrat irregularitatem ob sui defensionem, ob res verò proprias non, n. 1 l. 16 tit. 6 part. 1.—miserabilis quæ dicitur, gloss. magn. post med. l. 48 tit. 6 part. 1.—Personæ miserabiles an possint in defectum et desidiam iudicis sæcularis adire Episcopum loci, dict. gloss. magn.—digniores, diversimodè imponitur eis pœna corporalis, si in dignitate constitutæ sint, quàm aliis, n. 18 l. 5 tit. 16 part. 2.—Persona debet in omni iudicio legitimari priusquam ad alia perveniatur, n. 1 ad med. l. 10 t. 5 part. 5.—Personæ aliàs ad testificandum impeditæ quando ad illud admittantur, n. 1 l. 11 tit. 16 part. 5.—Persona authentica interpretatur, id est *honrada*, v. n. 2 l. 1 tit. 18 part. 5.—Personæ quæ dicantur illustres, quæ verò superillustres, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 5 tit. 14 part. 4.—Et quæ viles dicantur, ibidem n. 5 cum seq.—Personæ, in quibus emphyteuta rem emphyteuticam alienare non potest, n. 13 l. 29 per text. ibi, tit. 8 part. 5.—Et id quod contemplatione alicujus personæ factum est, perinde habetur, ac si talis persona nominatim exprimeretur, n. 4 l. 46 tit. 14 part. 5.—Persona turpis, vide in verbo *TURPIS* persona.

PERSONALE privilegium, vide in verbo *PRIVILEGIUM*.

PERSUADENTES Regibus, et provocantes eum contra aliquem indebitè, qua pœna puniantur, n. 4 l. 5 t. 13

part. 2.—Reginæ ut adulterium Regi faciat, qua pœna feriantur, num. 1 l. 1 tit. 14 part. 2.—Persuasor delicti qualiter teneatur, et quid si delictum non fuit subsequutum, num. 11 ad fin. l. 4 per textum ibi, tit. 14 part. 7.—Persuadens delictum committi puniatur, quando illud jam fuit commissum, non antea, num. 13 in fin. l. 18 tit. 14 part. 7.—aliquid servo ut malus vel deterior efficiatur, qualiter puniatur, num. 3 l. 29 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

Pes Papæ solus osculari debet, et an idem sit in Imperatore, n. penult. l. 4 tit. 5 part. 1, et n. 3 l. 5 t. 25 part. 4.

PESTIS, et cum quibus testibus possit fieri testamentum tempore pestis, n. 8 l. 7 tit. 1 part. 6.

PETENS plus quam sibi debetur, qualiter dicatur, quòd in accessoriis non habet locum, n. 2 l. 42 tit. 2 part. 5.—debitum jam solutam committit crimen stellionatus, n. 1 l. 45 tit. 2 part. 5.—plus re, vel plus loco, vel causa, an ad duplum debeat condemnari, n. 4 ibidem.—ante conditionis implementum qualiter puniatur, n. 2 l. 45 tit. 2 part. 5.—petens jus, ei justitiam sibi fieri, si pro eo fuerit sententiatum, cum justitiam non habeat, an illa sententia non valeat, tanquam contraria libello, n. 1 l. 16 tit. 22 part. 5.

PETITIO HÆREDITATIS licet perpetua sit, excluditur tamen præscriptione trium annorum, num. 5 l. 15 tit. 29 part. 5.—et quales fructus debeant restitui, et veniant in petitione hæreditatis, et quod tempus inspicit debet, ut cognoscatur, an ex fructibus quis effectus sit locupletior, vel non, num. 2 et 3 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 6.—Et quæ veniunt in petitione hæreditatis, et quæ ipsius possessor restituere teneatur, et quid si alienavit aliquis res, gloss. l. 5 ibidem.—Petitio hæreditatis si non fiat intra decem annos, an possidens illam legitime præscribat, n. 1 l. 7 per text. ibi, tit. 14 p. 6.—non datur contra titulum possidentem, et quare sit, et quando sic, dict. n. 1 in princ. et n. 2 ibi.—an detur contra possidentem titulo putativo, dict. n. et n. 2 ibidem.—Et an error justus habeatur pro titulo, non solum ad præscriptionem, sed etiam ad exclusionem petitionis hæreditatis, ibid.—Petitio hæreditatis an detur contra habentem titulum verum universalem, ac si titulum non haberet, dict. n. 1.—Et an titulus universalis obstat semper petitioni hæreditatis, dict. n. 1.

PETRUS cepit Pontificatum regere post Christi resurrectionem, n. 1 l. 2 tit. 5 part. 1.

PIA CAUSA dicitur virgines maritare, num. 7 l. 12 t. 28 p. 5.—et dos equiparantur, et an valeat argumentum de libertate ad pias causas, n. 1 l. 3 tit. 12 part. 5.—quæ dicitur, n. 2 l. 4 tit. 11 part. 6.

PIA LOCA, vide in verbo *LOCUS PIUS*.

PIETAS, et plura de pietate vide per n. 1 l. 35 tit. 12 part. 5.—dicitur officium inter patrem, et filium, n. 7 l. 1 tit. 8 part. 6.

PIGNUS	De quibus rebus.
Solvitur, vel resolvitur.	Judiciale.
Constituitur.	Extinguitur.
Alienatur.	Prætorium.
Venditur, vel obligatur.	Restitui.

PIGNUS datum alicui, si à domino creditoris subripia-
tur, et alteri vendatur, an et quando emptor illam rem præscribere poterit, n. 2 et 5 l. 27 tit. 29 part. 5.—Et quid si vendita re ipsa pro pignore à venditore retineatur, an transferatur possessio, n. 1 l. 9 tit. 30 part. 5.—Et quid si creditor vendiderit usumfructum, quem habet in pignori jure crediti, an illud valeat, et an ususfructus sic venditus possit ad dominum redire, num. 5 l. 24 tit. 31 part. 5.—Pignus testatoris alteri obligatum, si alicui legetur, an et quando hæres, vel legatarius illam redimere teneatur, gloss. l. 11 per text. ibi, t. 9 p. 6.—si à creditore debitori legetur, an per hoc debitum sibi remisisse videatur, et quando, gloss. l. 16 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—Et quid si illud sibi legaverit credens rem illam esse propriam ipsius testatoris, ibi in n. 2.—Et quid si testator rem, quam alicui legaverat, pignora-
vit, an per hoc videatur revocare legatum, n. 2 l. 17 tit. 9 part. 6.—Pignus possidetur à debitore, et etiam à creditore, et quid si invadatur per ipsum debitorem per vim, n. 4 et 2 l. 15 per text. ibi, tit. 10 part. 7.—possidetur civiliter, et naturaliter per creditorem, n. 2 d. l. 15 per illum text.—si per debitorem sit creditore subreptum, an debitor furtum faciet, n. 4 l. 5 tit. 14 part. 7.—creditori per debitorem datum si ab ipso debitore furatum sit, qualiter puniatur, et an conveniatur actione furti; et quid si pignus remansit penes ipsum debitorem, et ipse illud alienaverit, gloss. l. 9 tit. 14 part. 7.—si creditori furetur, an ipse, vel ejus dominus habeat actionem furti contra furem, n. 6 ibidem.—Et an tunc creditor aliquid lucretur ex actione furti sibi competenti, ibi in n. 8 per text. ibi.—Pignus, et an commodatarius possit commodatum nomine pignoris retinere, n. 5 per text. ibi, l. 9 tit. 2 part. 5.—Et quid si pecunia commodatur ut species, an nomine pignoris possit retineri pro debito, ibidem.—Et si res minoris detur nomine pignoris sine iudicis decreto, an retineri possit si illud sit in ejus utilitatem versum, ibidem.—Et quando res aliqua possit retineri loco pignoris pro quo-
cumque debito, n. 4 per tot. l. 9 tit. 2 part. 5.—Pignus quando alicui datur, an ibi apponi possit pactum quòd si intra certam diem debitum non solvatur, pro vendita habeatur, et quando, n. 1 l. 41 tit. 5 part. 5.—Et quid si nullo pignore constituto inter debitorem, et creditorem actum sit, ut si ad certum tempus non solverit, talis res vel domus debitoris sit empta creditori pro debito, an tale pactum valeat, vel non, ibid. in n. 5.—Et quid si pactum fiat cum fidejussore, ut si ad certum tempus illum ab obligatione non extraxerit pignus, quod sibi pro indemnitate datum fuit, sit ipsius fidejussoris, an tale pactum teneat, n. 3 dict. l. 41.—Pignus si pro debito detur ex aliqua causa, quam ex causa mutui, an pactum circa illud factum teneat, n. 4 ibidem.—Sed an favore dotis valeat pactum in pignore dato, si non solvatur dos viro intra certum tempus, et an huic juri possit renunciari, ibidem.—Pignora debitorum debent executi à suis feneratoribus à tinæis et ab aliis immunditiis, n. 1 l. 12 per text. illum ibi, tit. 8 part. 5.—Et an statutum loquens in pignore habeat locum in hypothecca, n. 1 l. 1 tit. 13 part. 5.—Pignus propriè quando dicitur,

et an ita dicatur quando possessio non transit in creditorem, sed sola detentatio, gloss. l. 2 ibi per illum text.—et an jurisdictio, sive jus patronus, vel jus pedagii pignori dari possit, et quid in universitate, vel in re communi, vel in servitutibus urbanis, vel rusticis, n. 2 l. 2 tit. 15 part. 5.—Et an fructus rei pignoratæ à creditore vendi possint, ut in sortem compenset, et an possit eos convertere in usum suum, num. 4 ibid.—Pignus, quod alicui datur, debet signari nomine, signo, vel mensura, vel aliter, et quare, n. 1 l. 6 t. 13 p. 5.—Et an valeat obligatio rei alienæ, quando quis habere sperat, et quando, n. 4 l. 7 ibidem.—Et quid si quis dedit rem alienam in pignus, sciente et consentiente domino illius rei, gloss. l. 9 ibid. per textum ibi.—Pignus speciale an possit dari, quando antea per aliquem erant omnia bona generaliter obligata, n. 1 l. 10 t. 13 p. 5.—si ab uno detur duobus creditoribus, quando datio valet, gloss. dict. l. 10.—si detur ea conditione, ut si ad certam diem non redimeretur, remaneat creditori pro debito, an tale pactum valeat, et quando, n. 1 l. 14 tit. 15 part. 5.—et si loco pignoris creditori detur instrumentum emptionis, vel alterius contractus, quid talis traditio instrumenti operetur, n. 1 l. 14 tit. 15 p. 5.—si non tradatur, an veniat interesse rationis moræ, et an fructus veniant in actione hypothecaria, n. 3 ibid.—unobligantium si ante traditionem ipsius alteri pignoretur, an primus creditor admittatur ad illud, facta vel non facta prius discussione, et quando, n. 5 l. 14 per text. ibi, tit. 15 part. 5, ubi hoc limitat sexdecim modis.—Et quid si debitor, qui rem hypothecavit, constituat se ex nomine creditoris possidere, dict. n. 5 in princ.—Et quid si debitor vendiderit mota super hoc lite per creditorem, ibidem n. 8.—Et an hoc procedat in tacita hypothecca legali, et in dote, ibidem num. 7.—Pignus, etsi à creditore vel alio tertio factæ meliorationes in re pignorata sint, an illud eis solvi debeat, n. 2 et 5 l. 15 ibid.—Et an detur creditori actio ad fructus rei pignoratæ nondum ipsi traditæ, n. 2 l. 16, et n. 3 in ead. l. 16 tit. 15 part. 5.—Pignus si sub conditione, vel ad tempus detur creditori, an ipse ante adventum temporis, vel conditionis debitum petere possit, et quando sic, gloss. l. 17 ibid.—Et an in re aliena in qua debitor nullum jus habet, licet ipse possideret, possit jus pignoris constituere, n. 1 l. 18 t. 15 part. 5.—Pignus si à tertio extraneo possideatur, et creditor illud sibi petierit, et ipse tenens neget, quid tunc creditor probare teneatur, ut illud possit recuperare, et an sufficiat tamen probare debitoris possessionem, vel an dominium ipsius probare teneatur, et quando, n. 1 l. 18 tit. 15 part. 5.—et an creditor possit uti re pignorata ad usum consuetum per dominum, et ipsi rei destinatum, num. 2 l. 20 t. 15 part. 5.—si perdatur etiam sine culpa creditoris, ei imputatur, si de ea utebatur, cum illud facere non deberet, n. 4 ibid.—Et an et quando creditor, qui inhabitavit domum pignoratam, teneatur solitam pensionem solvere, n. 4 l. 21 ibidem.—Pignus an possit retineri per creditorem, donec datum super eum, et quod eidem debitori mutuavit sine pignore, totum solvatur, et quando non liceat creditori retinere, n. 4